
КНИГА ХУ.

СЪДЪРЖАНІЕ. Телéмахъ, въ едно събраніе на военныѣ начальници обаря кривата политика, която ги подбуждаше да залувижтъ града Венуза, който двѣтъ воююцы страны бѣхж съгласно оставили като залогъ въ рѣцѣтъ на Луканцытъ. Показва благоразуміето си при приби́гванъето на двама бѣглецы отъ непріятелската войска, отъ които единтъ, Акантъ на име, бѣ натоваренъ отъ Адраста да отрови Телéмаха; а другыйтъ, на име Диоскуръ, обѣщаваше на съюзницытъ главата на Адраста. Въ сраженіето което послѣ станж, Телéмахъ възбужда всеобщото удивленіе чрезъ своето мъжество и благоразуміе. Като търси Адраста въ туй счепкванъе той распространява смъртъ на сѣкждѣ дѣто поминува. Адрастъ отъ своя страна го търси тщателно, обиколенъ отъ отборъ войны които произвождатъ страшно кланъе на съюзницытъ и на найхрабрытъ воеводы. Въ този случай Телéмахъ, разгнѣвенъ, внуца са на Адраста, свали го на земята и го докарва да са моли за живота си. Телéмахъ го пощадыва великодушно, но понеже Адрастъ щомъ са исправи на крака опитва са да убіе побѣдителя си, Телéмахъ го пробожда съ ножа си. Тогази Давнійцытъ простиратъ умолителны рѣцѣ къмъ съюзницытъ въ знакъ на примиреніе и молижтъ за единствено условіе на мира, да ги оставижтъ да си избержтъ царъ отъ тѣхныя народъ.

Между туй военачалницытъ са събрахж за да рѣшжтъ да ли трѣба да залувижтъ Венуза (а). Той бѣше укрьненъ градъ, който Адрастъ бѣ едно време отнелъ отъ съѣдытъ си, Апулійскытъ Певцеты, (б), които бѣхж стжпили въ сѣюза противъ него и искахж правосждіе за нашествіето на Адраста въ земята имъ. Адрастъ за да ги укרותи, бѣше предалъ този градъ като залогъ въ рѣцѣтъ на Луканцытъ: но той бѣ подкупилъ луканската стража и началника ѳ, тѣй щото Луканскыйтъ народъ имаше помалка дѣйствителна власть отъ него въ

(а) Днесъ Веноза, отечество на знаменитыя римскый поетъ Горация.

(б) Тѣхната страна съвпада съ днешната Калабрія.